

Definicija vaje:

Topos je razširitev izbrane lastnosti ali dejanja, tako da ga osvetlimo kot izrazito dobro ali slabo. Če vajo kontekstualiziramo z retoričnim sistemom petih govornikovih opravil, bi jo na prvi pogled – zlasti glede na uporabljeno terminologijo – lahko zamenjali z istoimenskim konceptom o *topoi*, ki sodi v okvir govornikovih nalog, usmerjenih k iskanju in konstrukciji argumentov (tj. *inventio*).¹ A *topos* kot govorniška predvaja ima vsebinsko bolj konkretno naravo kot *topoi*, ki so pogosto »vsebinsko izpraznjeni« in v glavnem zaznamujejo razmerja med pojmi, idejami in koncepti. Na drugi strani se *topos* osredinja predvsem na premislek o »retorični« in »argumentativni« uporabi tega, kar imenujemo »splošno sprejete resnice, prepričanja, pogledi«, pri čemer v ospredje stopajo zlasti vprašanja o njihovi družbeni (ne)sprejemljivosti. Funkcijo takšne vaje je ponovno treba videti v širšem kontekstu, to je v luči standardne petdelne retorične strukture govora. Ker gre pri *toposu* za obravnavo splošnih tem na ravni družbenega vrednotenja, ki nuj-

---

¹ Več o *topoi* (gre za množinsko obliko besede *topos*) je mogoče prebrati v dodatku *Topoi – črna skrinjica argumentacije*. Antična retorična mreža pozna koncept petih *officia oratoris* (govornikovih opravil): *inventio* (odkrivanje argumentov), *dispositio* (izbiranje in razvrščanje), *elocutio* (ubeseditve), *memoria* (pomnjenje), *actio* (nastop ali predstavitev).